

tiesneša amatā, lai gan iepriekš ir iesniegta sūdzība kompetentajā valsts tiesā (*Naczelny Sąd Administracyjny* [Augstākā administratīvā tiesa]) par valsts iestādes (*Krajowa Rada Sądownictwa* [Valsts tiesu padome]) rezolūciju, kura ietver priekšlikumu iecelt šo personu tiesneša amatā, lai gan šīs rezolūcijas izpilde ir apturēta saskaņā ar valsts tiesību aktiem un lai gan tiesvedība kompetentajā valsts tiesā (*Naczelny Sąd Administracyjny*) pirms iecelšanas akta paziņošanas vēl nebija pabeigta;

— un saistībā ar iepriekš minēto – vai tiesa, kuras sastāvā ir personas, kas ir ieceltas amatā iepriekš minētajos apstākļos, nav uzskatāma par objektīvu un iepriekš uz likuma pamata izveidotu tiesu Eiropas Savienības tiesību izpratnē?

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša – vai Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otrā daļa, 2. pants, 4. panta 3. punkts un 6. panta 3. punkts saistībā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu būtu jāinterpretē tādā veidā, ka nolēmums, kuru pieņēma pirmajā jautājumā aprakstītajā veidā iecelts pēdējās instances tiesnesis un pēdējās instances tiesa, Eiropas Savienības tiesību izpratnē netiek uzskatīts par nolēmumu juridiskā izpratnē (tiek uzskatīts par neesošu nolēmumu), bet vērtējumu šajā ziņā var sniegt vispārējās jurisdikcijas tiesa, kas atbilst Savienības tiesību aktu prasībām, kuras attiecināmas uz tiesu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. oktobrī iesniedza Sąd Apelacyjny w Krakowie (Polija) – M.Ś., I.Ś./R.B.P. Spółka Akcyjna

(Lieta C-765/19)

(2020/C 54/28)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Apelacyjny w Krakowie

Pamatlietas puses

Prasītāji: M.Ś., I.Ś.

Atbildētāja: R.B.P. Spółka Akcyjna

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otrā daļa, 2. pants, 4. panta 3. punkts un 6. panta 3. punkts saistībā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu ir jāinterpretē tādā veidā, ka Savienības tiesību izpratnē par neatkarīgu tiesnesi nav uzskatāma persona, kura ir iecelta tiesneša amatā, rupji pārķīpot konkrētas dalībvalsts tiesību normas, kas attiecas uz tiesnešu iecelšanu amatā, it īpaši tādējādi, ka konkrēto personu tiesneša amatā iecel iestāde, kuras neatkarība no izpildvaras un likumdevējvaras, kā arī objektivitāte nav garantēta, un tiek sistēmiski izslēgta tiesas kontrole pār tiesnešu iecelšanas procedūras likumību, kā arī tādējādi, ka persona tiek iecelta tiesneša amatā, lai gan iepriekš ir iesniegta sūdzība kompetentajā valsts tiesā (*Naczelny Sąd Administracyjny* [Augstākā administratīvā tiesa]) par valsts iestādes (*Krajowa Rada Sądownictwa* [Valsts tiesu padome]) rezolūciju, kura ietver priekšlikumu iecelt šo personu tiesneša amatā, lai gan šīs rezolūcijas izpilde ir apturēta saskaņā ar valsts tiesību aktiem un lai gan tiesvedība kompetentajā valsts tiesā (*Naczelny Sąd Administracyjny*) pirms iecelšanas akta paziņošanas vēl nebija pabeigta;

— un saistībā ar iepriekš minēto – vai tiesa, kuras sastāvā ir personas, kas ir ieceltas amatā iepriekš minētajos apstākļos, nav uzskatāma par objektīvu un iepriekš uz likuma pamata izveidotu tiesu Eiropas Savienības tiesību izpratnē?

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša – vai Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otrā daļa, 2. pants, 4. panta 3. punkts un 6. panta 3. punkts saistībā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu būtu jāinterpretē tādā veidā, ka nolēmums, kuru pieņēma pirmajā jautājumā aprakstītajā veidā iecelts pēdējās instances tiesnesis un pēdējās instances tiesa, Eiropas Savienības tiesību izpratnē netiek uzskatīts par nolēmumu juridiskā izpratnē (tiek uzskatīts par neesošu nolēmumu), bet vērtējumu šajā ziņā var sniegt vispārējās jurisdikcijas tiesa, kas atbilst Savienības tiesību aktu prasībām, kuras attiecināmas uz tiesu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. oktobrī iesniedza Curtea de Apel Braşov (Rumānija) – kriminālprocess pret LG, MH

(Lieta C-790/19)

(2020/C 54/29)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Braşov

Pamata kriminālprocesa dalībnieki

LG, MH

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK ⁽¹⁾, 1. panta 3. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kura veic materiāltiesisku darbību, kas ir noziedzīgs nodarījums – nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu –, vienmēr ir atšķirīga persona no tās, kura izdara pamata noziedzīgo nodarījumu (domājamais noziedzīgais nodarījums, no kura ir nelikumīgi iegūta nauda, kas tiek legalizēta)?

⁽¹⁾ OV 2015, L 141, 73. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 4. novembrī iesniedza Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumānija) – kriminālprocess pret FQ, GP, HO, IN, JM

(Lieta C-811/19)

(2020/C 54/30)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție